

Til kapitel II. Civilforsvarskorpset.

Til § 6.

Efter lovforslagets § 22, nr. 1, er det den lokale hjælpetjenestes opgave dels at afbøde følgerne af krigshandlinger af begrænset omfang, dels at yde øjeblikkelig indsats ved mere omfattende krigsskader. Efter § 6, stk. 2, har civilforsvarskorpset til opgave i samarbejde med eventuelle lokale styrker dels at varetage hjælpetjenesten og andre civilforsvarsopgaver af enhver art inden for områder, der er ramt af krigsskader af større omfang, dels at yde bistand inden for områder, der er ramt af krigsskader af begrænset omfang.

Denne afgrænsning mellem CF-korpsets og den lokale hjælpetjenestes opgaver hviler på udvalgets forslag, hvorefter civilforsvarsområdernes hjælpetjeneste ikke i væsentlig grad forventes udbygget udover det normale fredsberedskab, medens CF-korpsets styrker, der i givet fald må være i stand til selvstændigt at varetage hjælpetjenesten i katastroferamte områder, må udbygges kraftigt.

Medens det udelukkende er opgaverne i katastrofetilfælde, der begrundet organisationen og opretholdelsen af et civilforsvarskorps, er det i § 6, stk. 3, fremhævet, at korpset også i fredstid efter nærmere aftale med vedkommende myndigheder kan yde bistand ved foranstaltninger, der påhviler det offentlige. Denne bestemmelse vil kunne danne grundlag for opretholdelse af de bestående ordninger vedrørende bistand fra CBU til brandvæsenene, statsbanerne, statsskovvæsenet, politiet m. fl. myndigheder. Deltagelse i brandsluknings- og anden katastrofetjeneste i fredstid vil uddannelsesmæssigt være af stor betydning for korpsets styrker, og også af økonomiske grunde må det anses rigtigst under fredstid at drage nytte af den organisation og den sum af erfaringer, som CF-korpset repræsenterer, og som ikke mindst inden for brandslukningstjenesten udgør et betydeligt supplement til kommunernes og de private redningskorps brandstyrker. Den foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 3, vil endvidere kunne danne basis for en oprettelse af lignende ordninger vedrørende det lokale brandvæsen, som den på Bornholm efter krigen trufne, hvor CBU-kolonnen har truffet aftale med en række kommuner om slukningshjælp.

Til § 7.

Forslaget bygger på opstilling af 3 brigader på ialt 6 000 mand, men organisationen er foreslået tilrettelagt som en

rammeordning, der, efterhånden som mandskabsstyrker uddannes, muliggør en forøgelse af antallet af brigader, der indgår i korpsets mobiliseringsstyrke. Det foreslås overladt til indenrigsministeren at træffe bestemmelse om, i hvilket omfang antallet af brigader herefter skal forhøjes. Da udvidelser af korpset bl. a. nødvendiggør materielanskaffelser, vil indenrigsministeren ikke kunne gøre brug af denne beføjelse uden tilslutning fra de bevilgende myndigheder.

I en længere årrække vil det ikke være muligt af sessionsårgangene at stille CB-pligtige til rådighed for byernes hjælpetjeneste. Imidlertid må dette forhold påregnes ændret i løbet af nogle år, og da det vil være praktisk at lade CF-kolonnerne fungere til lige som uddannelsesorganer for civilforsvarets hjælpemandskab, har man foreslået tilvejebragt hjemmel for, at mandskab fra CF-korpset kan stilles til rådighed for civilforsvarsområdernes hjælpetjeneste.

Til § 8.

Korpsets effektivitet vil i væsentlig grad bero på kvaliteten af korpsets befalingsmænd. Afgørende vægt bør derfor lægges på at knytte de bedst egnede befalingsmænd til korpset og give dem en så grundig uddannelse som muligt.

De nuværende befalingsmænd i CBU-korpset bør overgå til det nye korps i det omfang, de findes egnede. Det vil dog ikke være muligt at fastholde dygtige befalingsmænd, såfremt befalingsmandsstillingerne ikke er normerede som tjenestemandstillinger. Der foreslås derfor gennemført en normering af korpsets faste befalingsmandstillinger.

Da CF-kolonnernes befalingsmandskorps først skal opbygges, findes det ikke hensigtsmæssigt ved loven at fastlægge antallet af befalingsmænd, men det foreslås, at antallet af faste befalingsmænd og befalingsmænd af reserven fastsættes ved normeringslov.

Til § 9.

Mandskab til CBU-kolonnerne er hidtil i henhold til § 1 i lov nr. 336 af 15. juni 1940 om civilbeskyttelsestjeneste m. v. blevet fremskaffet blandt frinumrene og de kasserede. I tiden efter den 5. maj 1945 er imidlertid hovedparten af de udskrevne værnepligtige blevet tildelt de militære værn, således at det i de senere år har været nødvendigt at rekruttere CBU-kolonnerne i et væsentligt omfang med kasserede. Da